

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U POŽEGI
Sv. Florijana 2, Požega

Poslovni broj:P-22/2026-25

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

I

P R E S U D A

Općinski sud u Požegi, po sucu Snježani Polgar, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja mlt. Bee Bošnjak, Vjekoslava Babukića 28, Požega, OIB:95708023063, i mlt. Lovre Bošnjaka, Vjekoslava Babukića 28, Požega, OIB:88319245302, zastupani po opunomoćeniku Velimiru Galiću, odvjetniku iz Požege, D. Lermana br. 6, protiv tuženika Addiko Bank d.d. Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB:14036333877, zastupane po Odvjetničkom društvu Kožul & Petrinović d.o.o, Bužanova br. 4., Zagreb, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, v.p.s. 3.802,45 EUR, nakon zaključene glavne javne rasprave dana 5. svibnja 2026. godine u nazočnosti zakonske zastupnice mlt. tužitelja i opunomoćenika, a u odsutnosti opunomoćenika tuženika na temelju čl. 335. stavak 4. ZPP-a, 16. lipnja 2026.,

r j e š i o j e

I. Dopušta se preinaka tužbenog zahtjeva.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se, da je ništetna odredba glave IV. članka 4. Ugovora o kreditu broj 5140030250 697000820550/2007 od dana 20.2007. godine, koji je prednik tužitelja, mlt. Bee Bošnjak i mlt. Lovre Bošnjak, iz Požege, Babukićeva 28, (otac Željko Bošnjak iz Buka 43), zaključio sa tuženikom Addiko bank d.d. Zagreb, Slavonska avenija. 6, koja glasi:

„IV. Promjenjivost kamatne stope

Članak 4.

Ugovorne strane su suglasne, da je kamatna stopa promjenjiva i vezana uz određenu valutnu klauzulu.

Izmjena kamatne stope se smatra sastavnim dijelom ovog ugovora, bez posebnog zaključivanja aneksa ovom Ugovoru, a što stranke potvrđuju svojim potpisom na kraju ovog ugovora.

II. Nalaže se tuženiku, Addiko banka d.d. Zagreb, Slavonska avenija 6. da tužiteljima, mlt. Bea Bošnjak OIB:95708023063 i mlt. Lovro Bošnjak, OIB:88319245302, oboje iz Požege, Babukićeva 28, zastupani po majci i z.z. Marti Bošnjak Jagodić, Požega, Babukićeva 28, na ime stečenog bez osnove, isplati iznos od 3.802,45 eura, sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dospijeća do 31.srpnja 2008 godine, po stopi od 15%, a od 1. kolovoza 2008 godine, do 31.srpnja 2015 godine, po eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 postotnih poena, a od 1.kolovoza 2015 godine do 31.prosinca 2022 godine, po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023 godine, pa do isplate, po stopi zateznih kamata koje se određuju za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje glavne operacije refinanciranja, koje je obavila prije kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena, sukladno odredbi članka 29.st.2. Zakona o obveznim odnosima i sukladno članku 1. Uredbe o izmjeni zakona o obveznim odnosima i to na dolje navedene iznose kako slijedi:

- za iznos od 29,20 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.11.2007 do isplate
- za iznos od 29,47 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.12.2007 do isplate.
- za iznos od 29,50 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.01.2008 do isplate
- za iznos od 30,00 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.02.2008 do isplate.
- za iznos od 30,45 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.03.2008 do isplate
- za iznos od 30,87 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.04.2008 do isplate.
- za iznos od 29,97 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.05.2008 do isplate.
- za iznos od 29,67 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.06.2008 do isplate.
- za iznos od 30,07 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.07.2008 do isplate.
- za iznos od 29,43 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.08.2008 do isplate
- za iznos od 29,52 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.09.2008 do isplate
- za iznos od 29,96 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.10.2008 do isplate
- za iznos od 32,54 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.11.2008 do isplate
- za iznos od 30,65 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.12.2008 do isplate
- za iznos od 52,16 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.01.2009 do isplate
- za iznos od 52,61 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.02.2009 do isplate
- za iznos od 52,93 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.03.2009 do isplate
- za iznos od 52,30 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.04.2009 do isplate
- za iznos od 52,22 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.05.2009 do isplate
- za iznos od 75,38 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.06.2009 do isplate
- za iznos od 74,28 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.07.2009 do isplate
- za iznos od 74,66 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.08.2009 do isplate.
- za iznos od 75,48 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.09.2009 do isplate.
- za iznos od 57,71 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.10.2009 do isplate.
- za iznos od 57,36 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.11.2009 do isplate.
- za iznos od 58,16 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.12.2009 do isplate.
- za iznos od 58,92 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.01.2010 do isplate.
- za iznos od 59,72 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.02.2010 do isplate.
- za iznos od 59,51 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.03.2010 do isplate.
- za iznos od 60,86 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.04.2010 do isplate.
- za iznos od 60,51 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.05.2010 do isplate,
- za iznos od 61,19 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.06.2010 do isplate.

-za iznos od 65,00 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.07.2010 do isplate.
-za iznos od 64,13 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.08.2010 do isplate.
-za iznos od 67,38 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.09.2010 do isplate
-za iznos od 65,67 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.10.2010 do isplate
-za iznos od 64,38 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.11.2010 do isplate.
-za iznos od 68,30 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.12.2010 do isplate.
-za iznos od 61,67 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.01.2011 do isplate.
-za iznos od 60,13 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.02.2011 do isplate.
-za iznos od 60,36 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.03.2011 do isplate.
-za iznos od 59,26 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.04.2011 do isplate.
-za iznos od 59,60 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.05.2011 do isplate.
-za iznos od 63,64 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.06.2011 do isplate.
-za iznos od 63,87 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.07.2011 do isplate.
-za iznos od 68,02 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.08.2011 do isplate.
-za iznos od 66,51 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.09.2011 do isplate.
-za iznos od 64,16 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.10.2011 do isplate.
-za iznos od 46,33 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.11.2011 do isplate.
-za iznos od 46,14 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.12.2011 do isplate,
-za iznos od 46,76 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.01.2012 do isplate.
-za iznos od 47,44 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.02.2012 do isplate.
-za iznos od 47,46 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.03.2012 do isplate.
-za iznos od 47,03 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.04.2012 do isplate.
-za iznos od 47,20 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.05.2012 do isplate.
-za iznos od 47,46 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.06.2012 do isplate.
-za iznos od 47,18 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.07.2012 do isplate.
-za iznos od 47,21 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.08.2012 do isplate.
-za iznos od 46,95 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.09.2012 do isplate.
-za iznos od 46,49 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.10.2012 do isplate
-za iznos od 47,06 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.11.2012 do isplate.
-za iznos od 47,26 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.12.2012 do isplate.
-za iznos od 47,18 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.01.2013 do isplate.
-za iznos od 46,35 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.02.2013 do isplate,
-za iznos od 46,93 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.03.2013 do isplate
-za iznos od 47,06 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.04.2013 do isplate
-za iznos od 46,80 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.05.2013 do isplate
-za iznos od 46,03 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.06.2013 do isplate
-za iznos od 45,56 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.07.2013 do isplate
-za iznos od 45,98 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.08.2013 do isplate
-za iznos od 46,26 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.09.2013 do isplate
-za iznos od 47,00 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.10.2013 do isplate
-za iznos od 46,59 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.11.2013 do isplate
-za iznos od 46,77 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.12.2013 do isplate
-za iznos od 46,93 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.01.2014 do isplate,
sve to u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

III. Nalaže se tuženiku ADDIKO BANK d.d. Zagreb, Slavenska Avenija 6, OIB: 14036333877, da tužiteljima mlt. Bei i Lovri Bošnjak, naknadi parnični trošak ovog postupka u iznosu od 1.523,17 EUR uvećan za zakonsku zateznu kamatu tekuću od dana 16. lipnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište

primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

1. Željko Bošnjak podnio je tužbu protiv Addiko bank d.d. Ističe da je sa tuženikom dana 20. srpnja 2007. godine, zaključio Ugovor o kreditu, broj 5140030250-69700020550/2007, te su stranke zatim, tako sačinjenu privatnu ispravu podnijele na potvrdu kod Javnog bilježnika Ante Brekala iz Požege, pod brojem ovjere OV-17313/07.

1.1. Na osnovu tog ugovora, tužitelj je od tuženika ishodio kredit u iznosu od 91.000,00 CHF, na rok otplate kredita od 20.godina.Tužitelj je sa tuženikom sačinio konverziju kredit iz CHF u EUR.

1.2. U glavi 4. ugovora :Promjenjivost kamatne stope, u članku 4, kamata je ugovorena na način da su ugovorene strane suglasne da je kamatna stopa promjenjiva i vezana uz određenu valutni klauzulu.

1.3. Izmjena kamatne stope se smatra sastavnim dijelom ovog ugovora, bez posebnog zaključivanja aneksa ovom Ugovoru, a što su stranke potvrdile svojim potpisom na kraju ugovora.

1.4. Korisniku kredita je uručena otplatna tablica i upoznat je s efektivnom kamatnom stopom.

1.5. Na temelju navedene odredbe, tuženik je jednostranom odlukom povećao kamatnu stopu ugovorne (redovne) kamate i to u više navrata tijekom trajanja ovog ugovora o kreditu.

1.6. Tužitelj ističe da je odredbom čl.81 st.1 i 2. ZZP/03, bilo propisano da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom, ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u odnosima i obvezama ugovorenih strana na štetu potrošača, posebice ako potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj, a odredbom čl.87.ZZP/03, propisano je, da je nepoštena ugovorna odredba ništava, pa je sukladno navedenim zakonskim odredbama, nišetna odredba članka 4 stav 1, 2 i 3 predmetnog ugovora o kreditu, kojim je ugovorena promjenjiva kamatna stopa, a koju je tuženik jednostranom odlukom povećao u odnosu na početnu ugovorenu kamatnu stopu.

1.7. Tužitelj se poziva na presudu Visokog trgovačkog suda RH, broj PŽ-7129/13-4, od 13.06.2014 godine, te presudu Vrhovnog suda RH broj Revt-249/14 od 09.04.2015, Vrhovnog suda RH, broj Rev-2245/17 od 20.03.2018 godine, kojim presudama je presuđeno, da je takva ugovorna odredba nišetna, a rješenjem Vrhovnog suda RH, broj: Rev-2668/18 od 12.02.2019 godine, riješeno je da korisnici kredita koji su sklopili ugovor o konverziju kredita imaju pravni interes i mogu tražiti utvrđenje nišetnosti takvih odredbi ugovora, kako bi na temelju toga ostvarili eventualna prava za koja smatraju da im pripadaju.

1.8. Zbog neosnovanog i nezakonitog povećanja kamatne stope, ugovorene (redovne) kamate, jednostranom odlukom tuženika, tužitelj je u periodu od početka otplate kredita, do isplate kredita, po osnovi ugovorne (redovne) kamate platio veći iznos nego što je to bilo ugovoreno u predmetnom Ugovoru o kreditu.

1.9. Tužena je postupila prema vlastitom nahođenju, jednostrano je mijenjala kamatu, a umjesto da ugovori promjenjivi parametar i fiksni dio kamate s tužiteljem, te veličine je odredila jednostrano, bez usklađivanja i bez ugovaranja s korisnikom kredita. Tužitelj ističe da je Zakonom o obveznim odnosima u članku 3. određeno, da sudionici ugovornog odnosa moraju biti ravnopravni, a člankom 4. da se sudionici kod ugovaranja moraju pridržavati načela savjesnosti i poštenja. Stoga jednostrana promjena ugovorenih obveza svakako ne spada u obveznopravni odnos, niti je takav način određivanja obveza utemeljen na načelu savjesnosti i poštenja. Kako je gore navedena odredba o ugovornoj kamati bila nepoštena, to je u smislu odredbe članka 87. st.1 ZZP/03 odnosno članka 102 ZZP, navedena ugovorna odredba ništetna.

1.10. Zbog navedenog, jasno je da je gore navedena odredba Ugovora o kreditu, pod glavom 4, čl.4 ništetna, te da se ne proizvodi nikakav pravne učinke.

1.11. Stoga predlaže da sud utvrdi ništenom odredbe predmetnog ugovora koje se odnose na promjenjivost kamatne stope te da naloži tuženiku isplatu novčanog iznosa koji će se utvrditi nakon provedenog financijskog knjigovodstvenog vještačenja

2. Tuženik u odgovoru na tužbu (list 15-19) osporava osnovu i visinu tužbe i tužbenog zahtjeva te ističe prigovor zastare.

2.1. Navodi kako tužitelj, kao predmet raspravljanja u ovom postupku navodi ništetnost pojedinih odredaba ugovora o kreditu kojeg je sklopio s tuženikom, vraćanja stečenog bez osnove, iako su strane ugovora o kreditu, navedene odredbe zamijenile drugima i to s retroaktivnim učinkom pa stoga sporne odredbe više niti ne egzistiraju, kao što su se i sporazumjele oko iznosa kojeg tužitelj potražuje u ovom postupku.

2.2. Drugim riječima, tužitelj je pravo čije ostvarenje traži u ovom postupku već ranije u cijelosti ostvario pa mu se stoga osporava pravni interes za vođenjem ovog postupka.

2.3. Tuženik ističe kako su tužitelj i tuženik sklopili Aneks uz ugovor o kreditu kojim su konvertirali kredit, a sukladno za tuženika prisilnim odredbama Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine broj 102/2015; dalje u tekstu: ZIDZPK). Spomenuti Zakon predstavlja snažnu i izvanrednu intervenciju države kojom je prije svega uspostavljen ravnopravan odnos korisnika kredita denominiranih u CHF s onima čiji krediti su bili denominirani u EUR, uspostavljena ravnoteža između ugovornih strana i kojim je zakonodavac cjelovito riješio pitanje restitucije potrošača.

2.4. Navedenim ZIDZPK, u čl. 19.b, određeno je načelo konverzije kredita koje određuje da se konverzija kredita denominiranog u CHF provodi na način da se položaj potrošača s kreditom denominiranim u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u EUR.

2.5. U tom smislu ističe i kako se za nepoštenu odredbu mora smatrati načelno, kao da nikada nije postojala, tako da ne može imati učinak u odnosu na potrošača, s posljedicom ponovne uspostave pravne i činjenične situacije u kojoj bi se potrošač

nalazio kada navedena odredba ne bi postojala, a što je ostvareno kroz primjenu ZIDZPK i sklapanje Aneksa uz ugovor o kreditu.

2.6. Dodatno, čl. 19.c, kojim se definira način konverzije u smislu kamatne stope, određeno je kako se umjesto početno ugovorene kamatne stope kredita denominiranog u CHF ima primijeniti kamatna stopa jednaka kamatnoj stopi (po iznosu, vrsti i razdoblju promjene) koju je vjerovnik primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu, uvažavajući smanjenja kamatnih stopa, tečaj ili uvjete odobrene određenim istovrsnim skupinama potrošača temelj i dobi, namjene kredita, iste vrste i trajanja u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu denominiranog u CHF.

2.7. ZIDZPK je u pogledu presumirano nepoštenih i time ništetnih odredbi ugovora o kreditu, a čija ništetnost jest predmetom raspravljanja u ovom postupku, naložio tuženiku, ali i ostalim bankama, ponuditi tužitelju i ostalim potrošačima, konvertiranje istih u poštene i to s ex tunc učinkom. Stoga sve i da je odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi ništetna, takva ništetnost djeluje ex tunc i smatra se da iste nikada nije niti bilo, a stranke ugovora o kreditu su ju zamijenile dopuštenom odredbom i uredili sve posljedice u smislu restitucije tužitelja upravo tužiteljevim prihvaćanjem Izračuna konverzije i sklapanjem Aneksa uz ugovor o kreditu.

2.8. Tuženik naglašava kako je pored dopuštene valutne klauzule u EUR, Aneksom uz ugovor o kreditu ugovorena i kamatna stopa na način da je definiran parametar koji tuženik prati u kontekstu donošenja odluke o korekciji promjenjive kamatne stope, a koji je jasan i poznat potrošačima, kvalitativno i kvantitativno su razrađene uzročno-posljedične veze kretanja parametra i utjecaja tih kretanja na visinu promjenjive kamatne stope te određeno je u kojim se razdobljima razmatra donošenje odluke o korekciji visine kamatne stope (koje je bazno razdoblje te koja su referentna razdoblja).

2.9. Kako je zakonodavac navedenim prisilnim propisom uredio način potpune restitucije potrošača, kao posljedicu presumirano ništetnih odredbi ugovora o kreditu (koje se odnose na valutnu klauzulu i odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi), to tužitelj nema pravni interes za vođenjem ovog postupka. Naime, pravo koje tužitelj traži ovom tužbom je isti ostvario kroz konverziju kredita na način da je suglasnošću volja ugovornih strana, kao posljedicu prisilnog propisa, sklopljen Aneks uz ugovor o kreditu, a koji po svojim učincima predstavlja res iudicatu u smislu ne postojanja procesnih pretpostavki za daljnje raspravljanje u ovom predmetu. Jer u čemu bi se sastojao pravni interes tražiti utvrđenje ništetnosti odredbe koja ne postoji? Kao i tražiti povrat nečega, a koji povrat su ugovorne strane svojim sporazumom uredile na drugačiji i dopušten način.

2.10. Također, i kondemnatorni zahtjev koji je predmetom raspravljanja u ovom postupku jest, a kako je prethodno navedeno, u potpunosti konzumiran prihvaćanjem Izračuna konverzije i sklapanjem Aneksa uz ugovor o kreditu. Naime, upravo je iznos kojeg tužitelj potražuje u ovom postupku tuženik uzeo u obzir prilikom izračuna konverzije i za taj iznos (kao i za sve iznose određene ZIDZPK, koje je tužitelj uplatio radi namirenja anuiteta u CHF) umanjio obveze po konvertiranom kreditu u EUR. Sve navedeno kao posljedicu prisilnih odredbi ZIDZPK, a što je dodatno izraženo kroz volju ugovornih, ovdje parničnih, strana sklapanjem Aneksa uz ugovor o kreditu.

2.11. Kada bi tužitelj uspio sa svojim tužbenim zahtjevom na isplatu, upravo bi za taj iznos nastao manjak kod konvertiranog kredita jer je za isti iznos tuženik umanjio obveze tužitelja po konvertiranom kreditu, a pritom tužitelj ne bi na raspolaganju imao sredstvo da ostvari povrat više priznatih uplata tužitelja. Radi navedenoga tužitelj ne može tražiti povrat onoga što je uplatio do dana sklapanja Aneksa uz ugovor o kreditu.

2.12. Svi učinci presumirano nepoštenih ugovornih odredaba koje se odnose na valutnu klauzulu u CHF i posredno na odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, a koji se odnose na ništetnost i restituciju potrošača, anulirani su provedbom ZIDZPK od strane tuženika.

2.13. Napominje da je ZIDZPK bio predmetom ocjene ustavnosti pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske koji je Rješenjem broj: U-I-3685/2015. i dr. od 4. travnja 2017.g. (Narodne novine broj 39/2017) potvrdio sukladnost istoga s Ustavom Republike Hrvatske. Uz ostalo, u navedenom rješenju se navodi kako se zakonodavac odlučio na ovakvu izvanrednu intervenciju s retroaktivnim učinkom i kako bi se smanjila opterećenost općinskih sudova radi postupaka koje su ili koje će pokrenuti potrošači.

2.14. Radi svega navedenoga, predmetom postupka može biti samo ispravnost izračuna konverzije, odnosno postupanje tuženika u skladu s ZIDZPK. Dakle, jedini egzistentni odnos između parničnih strana jest onaj koji proizlazi iz Aneksa uz ugovor o kreditu.

2.15. Slijedom navedenoga predlaže da sud odbaci tužbeni zahtjev tužitelja radi nedostatka pravnog interesa uz naknadu parničnog troška.

3. Podneskom od 27. 12.2021. (list 43-48) tuženik ukazuje kako je Vrhovni sud Republike Hrvatske u rješenju broj Gos 1/2019-36 od 4. ožujka 2020.g., u odnosu na sklopljene sporazume o konverziji kakav je Aneks uz Ugovor o kreditu kojega su sklopile parnične stranke, dao jasan odgovor: „Sporazum o konverziji sklopljen na osnovi Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" broj 102/15.) ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli.“

3.1. Tuženik smatra da pravilnom primjenom materijalnog prava valja zaključiti kako slijedi: - da su parnične stranke Aneksom uz Ugovor o kreditu kojim je provedena konverzija, ugovorile novu pravnu osnovu, na temelju koje su se sporazumjele pod kojim će uvjetima tuženik iskoristiti sve uplate koje je tužitelj izvršio na temelju Ugovora o kreditu; - da je ukupan novčani iznos koji je tužitelj uplatio na temelju Ugovora o kreditu tuženik iskoristio za zatvaranje obveza tužitelja po konvertiranom kreditu u EUR (Aneksu uz Ugovor o kredit), metodologijom koju je propisao zakonodavac, za tuženika prisilnim odredbama ZIDZPK, na koju je okolnost tuženik i predložio provođenje financijskog vještačenja; - da je tuženik višak raspodijelio kao preplatu, koju je onda koristio za namirenje budućih anuiteta (dospjelih nakon provođenja konverzije); - da je tražbina tužitelja iz ovog postupka sklapanjem Aneksa uz Ugovor o kreditu već ispunjena i to na način kako je sam tužitelj slobodnom voljom pristao pa da s obzirom na navedeno tužitelj u materijalnopravnom smislu niti nema pravni interes za vođenje ovog postupka obzirom da nema nikakve koristi kojoj se iz donesene presude može nadati.

3.2. U slučaju da sud nađe osnovanim zahtjev tužitelja, tuženik ističe i prigovor zastare za potraživanja tužitelja na isplatu utuženog iznosa po osnovi sporne ništetnosti, a s obzirom da ništetnost nastaje ex tunc, od trenutka sklapanja ugovora. Budući da bi se u tom slučaju radilo o stjecanju bez osnove, tužitelj ističe kako se u tom slučaju primjenjuje opći zastarni rok od 5 godine za povrat tako plaćenih iznosa.

3.3. Tuženik ističe i kako podnošenjem kolektivne tužbe nije mogla biti prekinuta zastara za povrat pojedinih preplaćenih iznosa, budući da je takvo tumačenje u suprotnosti s člankom 241. ZOO, budući da se podnošenje tužbe u kolektivnom sporu ne može smatrati radnjom vjerovnika usmjerenom na ostvarivanje, utvrđivanje ili osiguranje tražbine prema dužniku.

4. Tuženik u podnesku od 25.2.2026. god (list 67-79) ističe da je sporazumom o konverziji, sukladno odredbama ZIDZPK, konverzija Ugovora o kreditu izvršena na način da je: - početno odobrena glavnica Ugovora o kreditu u CHF preračunata u kredit u EUR na datum isplate kredita prema tečaju primjenjivom na datum isplate Ugovora o kreditu u CHF (promjena valute kredita); - primijenjena kamatna stopa jednaka kamatnoj stopi koju je tuženik primjenjivao na kredite u EUR iste vrste i trajanja i to od datuma sklapanja Ugovora o kreditu u CHF do sklapanja sporazuma o konverziji i ubuduće, na način da su umjesto kamatnih stopa koje su bile primjenjive u otplati Ugovora o kreditu u CHF primijenjene kamatne stope koje je tuženik primjenjivao kod kredita u EUR (promjena kamatne stope); - zamijenjen početni otplatni plan Ugovora o kreditu u CHF kreditnim planom kredita u CHF; - kunski iznosi naplaćeni po Ugovoru o kreditu u CHF (osim uplata na ime naplaćenih zateznih kamata, naknada i troškova koji se ne uzimaju u obzir za potrebe izračuna konverzije, kako je propisano čl. 19. c st. 1. t. 4. ZIDZPK) pretvoreni u EUR na datum uplate te su ti iznosi iskorišteni za namirenje iznosa obroka kredita u EUR po novom otplatnom planu; - utvrđen preostali iznos neotplaćene glavnice kredita u EUR; - postignut sporazum o raspolaganju preplatom.

4.1. Preplata tužitelja predstavlja iznos koji je preostao na dan provođenja konverzije, nakon što su uplatama iz Ugovora o kreditu u CHF zatvorene obveze po sporazumu o konverziji, a ne, kako se to u postupcima često pogrešno razumijeva, više plaćene iznose iznad početno ugovorene kamatne stope i tečaja na dan korištenja Ugovora o kreditu u CHF ili koji drugi iznos.

4.2. U vezi s takvim materijalnopравnim posljedicama ništetnosti, tuženik ukazuje da Zakon o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 96/03), Zakon o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 79/07), niti Zakon o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 79/09), ne sadrže odredbe o restituciji potrošača.

4.3. Na sporni Ugovor o kreditu pritom nije primjenjiva DIREKTIVA 93/13 od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (dalje: DIREKTIVA 93/13), koja se prema stavku 10. st. 1. podstavku 2. primjenjuje samo na ugovore sklopljene nakon 31. prosinca 1994.g., a u odnosu na države članice koje su pristupile Europskoj Uniji nakon navedenog datuma, samo na ugovore koji su zaključeni nakon datuma pristupanja države članice, što za Republiku Hrvatsku u konkretnom slučaju znači, nakon 1. srpnja 2013.g. S obzirom na navedeno, eventualan povrat koristi koju je tuženik stekao na temelju potencijalno ništetnih odredbi Ugovora o kreditu ne može biti uređen odredbama DIREKTIVE 93/13.

4.4. Na sporni Ugovor o kreditu međutim primjenjuju se odredbe ZIDZPK koji je stupio na snagu 30. rujna 2015.g. Navedeni je zakon poseban propis (lex specialis) u odnosu na opća pravila obveznog prava koji derogira opća pravila o ništetnosti ili izostajanju pravnih učinaka u dijelu u kojem su te odredbe u koliziji sa odredbama ZIDZPK.

4.5. Prema tome, tužitelj koji je izvršio plaćanja, na temelju dijela odredbe o načinu promjene kamatne stope odlukom tuženika i ugovorne odredbe o vezivanju glavnice kredita za valutu CHF, oštećen je time što je stavljen u istu činjeničnu i pravnu poziciju kao da je cijelo vrijeme imao zaključen ugovor o kreditu u EUR koji ne sadrži nepoštene ugovorne odredbe.

4.6. Da bi se sporne odredbe Ugovora o kreditu, utvrdile nepoštenima, i posljedično ništetnim, potrebno je utvrditi jesu li ispunjene pretpostavke za nepoštenost određene Zakonom o zaštiti potrošača u koji je transponirana odredba Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993.g. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima.

4.7. Osim utvrđenja je li se o ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo, potrebno je kumulativno utvrditi i uzrokuje li ugovorna odredba suprotno načelu savjesnosti i poštenja znatnu neravnotežu u pravilima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

4.8. Tuženik prvenstveno ističe kako sama činjenica da je tuženik napisao Ugovor o kreditu i dao ga tužitelju na potpis ne znači da bi u konkretnom slučaju bilo riječi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru. Ono što je bitno jest je li sadržaj istoga rezultat pregovora i suglasnosti volja ili je jedna strana u potpunosti sastavila i utjecala na sadržaj ugovora.

4.9. U konkretnom slučaju, ugovorne strane su prije sklapanja Ugovora o kreditu pregovarale i postigle suglasnost volja o sadržaju ugovornih odredbi koje se odnose na: namjenu kredita (posebna namjena – stambeni, adaptacijski, auto i sl. ili nenamjenski); visinu iznosa kredita; valutu uz koju je kredit vezan; rok otplate kredita; način otplate kredita (otplata u anuitetima ili u ratama); dospijeće otplate kredita (mjesečno, kvartalno, polugodišnje, jednokratno); početak s otplatom kredita; vrstu kamatne stope (promjenjiva ili fiksna); visinu kamatne stope (ovisno o statusu klijenta, primanju redovnih prihoda preko transakcijskog računa u banci); instrumente osiguranja plaćanja (sudužnik i/ili jamac, založno pravo na predmetnoj i/ili zamjenskoj nekretnini – ovisno o dostatnoj vrijednosti i pravnom statusu nekretnine, polica osiguranja života i sl.).

4.10. Kada bi se iz predmetnog Ugovora o kreditu eliminirale sve gore navedene odredbe, ugovora uopće ne bi bilo. Sukladno navedenom, razvidno je kako je upravo tužitelj taj koji je u svemu bitnom odredio sadržaj ugovora jer se radi o odrazu njegovih potreba i mogućnosti, a tuženik je isti samo napisao nakon pregovora i postignute suglasnosti volja oko sadržaja. Shodno tome, Ugovor o kreditu nije unaprijed formulirani ugovor o kreditu te je teret dokaza u smislu nepoštenosti na tužitelju.

5. Kako je tužitelj tijekom postupka preminuo opunomoćenik tužitelja je preinačio tužbu tako da umjesto tužitelja Željka Bošnjaka u parnicu stupaju mlđb. Bea i Lovro Bošnjak zastupani po majci zz. Marti Bošnjak Jagodić (list 53).

6. Neprijeporno je da su stranke sklopile Ugovor o namjenskom kreditu 20. srpnja 2007. godine za izgradnju kuće broj kredita 5140030250-69700020550/2007 prema kojem je kreditor korisniku kredita stavio na raspolaganje kredit u kunskoj protuvrijednosti od 91.000,00 CHF uz valutnu klauzulu po srednjem tečaju HNB na dan korištenja kredita kao i da je vraćanje kredita ugovoreno na rok od 20 godina te da se kredit otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima, a podmiruje se u kunama po srednjem tečaju HNB na dan dospijeća kao i da je ugovorena promjenjiva kamatna stopa time da je početna kamatna stopa iznosila 4,40 %.

7. Prijeporan je osnov, visina tužbenog zahtjeva, zastara potraživanja i tijek zakonskih kamata.

8. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u ugovor o kreditu uz depozit broj 514003025-69700020550/2007, aneks uz ugovor o kreditu broj: 514003025-69700020550/2007 od 8.2.2016., izračun konverzije, otplatni plan, obavijest o provedenoj konverziji, specifikaciju uplata, obavijesti o promjenama kamatne stope, otplatni plan za kredit, nalaz i mišljenje vještaka Borisa Belunjaka od 2.3.2026. (list 292-304), rješenje o nasljeđivanju javnog bilježnika Maria Včelika O-720/21. Saslušana je zz. mlt. tužitelja te je izvršen uvid u sve priloge spisu.

9. Nakon provedenog knjigovodstvenog vještačenja, tužitelji su podneskom od 7.3.2026. (list 312-315) uskladili tužbeni zahtjev sukladno nalazu i mišljenu vještaka potražujući na ime stečenog bez osnove iznos od 3.802,45 EUR, s pripadajućim zakonskim kamatama.

10. Tuženik se u podnesku od 16.3.2026. (list 324) usprotivio preinaci tužbe.

11. Sud je dopustio preinaku tužbenog zahtjeva sukladno čl. 190 st. 3 ZPP-a imajući u vidu i zaključak VSRH prema kojem tužitelj može preinačiti tužbeni zahtjev nakon provedenog knjigovodstvenog vještačenja a osobito imajući u vidu da je tužitelj postavio stupnjevitu tužbu i da je tek nakon provedenog vještačenja imao saznanja o visini tražbine prema tuženiku, odlučivši kao u izreci rješenja.

12. Provedenim dokaznim postupkom, analizirajući dokaze sukladno čl. 8 Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 35/91, 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 dalje: ZPP-a), sud je zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

13. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-1401/2012 od 4. srpnja 2013., potvrđene u tom dijelu presudom VSRH br. PŽ-7129/2013-4 od 13. lipnja 2014. utvrđeno je da je tuženik u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. godine, povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostavnom odlukom tuženika, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom potvrdili egzaktnne parametre i metodu izračuna tih parametara koje utječu na odluku tuženika o promjeni

stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, čime je tuženik u razdoblju do 6. kolovoza 2007. godine postupio suprotno odredbama čl. 81., 82. i 90. Zakona o zaštiti potrošača (NN 66/03) a od 7. kolovoza 2007. godine pa nadalje protivno odredbama čl. 96. i 97. tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN 97/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09 i 133/09) te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

14. Prema odredbi čl. 502.a. st. 1. ZPP-a, udruge, tijela, ustanove ili druge organizacije koje su osnovane u skladu sa zakonom, koje se u sklopu svoje registrirane ili propisom određene djelatnosti bave zaštitom zakonom utvrđenih kolektivnih interesa i prava građana, mogu, kad je takvo ovlaštenje posebnim zakonom izrijeком predviđeno i uz uvjete utvrđene tim zakonom, podnijeti tužbu (tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava) protiv fizičke ili pravne osobe koja obavljanjem određene djelatnosti ili općenito radom, postupanjem, uključujući i propuštanjem, teže povređuje ili ozbiljno ugrožava takve kolektivne interese i prava.

15. Prema odredbi čl. 502.c. ZPP-a, fizičke i pravne osobe mogu se u posebnim parnicama za naknadu štete ili isplatu pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502.a. st. 1. toga Zakona da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozivati.

16. Dakle, odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač pokrene radi isplate, odnosno navedena presuda ima izravan učinak na ovaj postupak radi individualne zaštite tužitelja kao potrošača te i u smislu odredbi Zakona o zaštiti potrošača i čl. 502. c ZPP-a obvezuje sud u ovom postupku.

17. Uvidom u predmetni Ugovor o kreditu od 20.7.2007. utvrđeno je da je prema čl. 2 ugovora banka odobrila predniku tužitelja stambeni kredit za izgradnju kuće u iznosu od 91.000,00 CHF odnosno u protuvrijednosti HRK, po srednjem tečaju HNB na dan korištenja kredita a da su prema čl. 4 Ugovora o kreditu ugovorne strane suglasne da je kamatna stopa promjenjiva i vezana uz određenu valutnu klauzulu te da se izmjena kamatne stopa smatra sastavnim dijelom ugovora, bez posebnog zaključivanja aneksa ugovoru, a što stranke potvrđuju svojim potpisom na ugovoru.

18. Kako je sud u ovoj parnici vezan za utvrđenja u parnici vođenoj povodom kolektivne tužbe, odnosno za utvrđenja u parnici br. PŽ-7129/2013-4 od 13. lipnja 2014. u djelu koji se odnosi na povredu kolektivnih interesa i prava potrošača za ugovorenu redovnu kamatnu stopu koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva, tako da je ništetna odredba čl. 4. predmetnog ugovora u djelu u kojem je određena promjenjivost kamatne stope temeljem jednostrane odluke tuženika.

19. Naime, i Vrhovni sud RH u odluci br. Rev-3142/2018-2 od 26. svibnja 2020; te Ustavni sud RH u odluci br. U-III-2233/2019 od 10. lipnja 2020. u pogledu učinka pravomoćne odluke donesene u kolektivnom sporu, zauzeli su stav da nije potrebno provoditi dokazni postupak na okolnost nepoštenosti (ništetnosti) odredbi ugovora u svakom parničnom postupku u kojem se odlučuje o individualnim restitucijskim zahtjevima potrošača, obzirom da postoji temeljem naprijed navedene odredbe čl. 502.

c ZPP-a, a isto tako i čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine br. 41/14, 110/15-dalje ZPP/14) vezanost za postojanje povrede propisa zaštite potrošača iz čl. 106. stavak 1. ZPP/14, a slijedom toga i obveza primjene utvrđene ništetnosti u kolektivnom sporu. Ne može postojati utvrđena ništetnost i nepoštenost pojedinih odredbi potrošačkog ugovora u kolektivnom sporu, a da istodobno ne postoji ništetnost i nepoštenost takvih odredbi u pojedinačnom sporu u odnosu na istovrsni ugovor.

20. Iz iskaza zakonske zastupnice mld. tužitelja proizlazi da su se ona i suprug vjenčali 2008. godine a skupa su krenuli živjeti od 2007., tako da joj je poznato da je suprug digao kredit negdje u srpnju 2008. u iznosu od 91.00,00 CHF za izgradnju obiteljske kuće u Buku a kuću su i izgradili od tog kredita i u njoj su živjeli zajedno sve do razvoda. Ona se nakon razvoda odselila a suprug je ostao živjeti u toj kući do svoje smrti. Suprug je umro 2020. Sa suprugom je išla u banku oko ishođenja kredita i zna da mu je bilo ponuđeno da digne kredit u francima jer je bila najniža kamatna stopa i tečaj je bio stabilan i zbog toga je suprug odlučio dići kredit. Zna da su u početku rate bile prihvatljive ali su vrlo brzo otišle gore. Zna da su u banci pripremili suprugu ugovor koji je potpisao i na sugestiju djelatnika banke digao je kredit u francima. Inače suprug je i bio klijent Slavonske banke tako da je tamo i digao kredit. Koliko joj je poznato nisu ga upozoravali na rizik sklapanja ugovora u francima niti je znao na koji će se način kamatna stopa mijenjati. Mislio je da će rate biti takve kakve su u otplatnom planu, odnosno da bi neznatno porasle. Navodi da sasvim sigurno ne bi digao kredit da su rate otpočetka bila tako visoke. Živjeli su zajedno kad mu je banka ponudila konverziju i suprug je pristao iz razloga da mu se smanje rate a i jer se bojao da će tečaj dalje divljati. Suprug je umro a njega su naslijedila mld. djeca Lovro i Bea čiji je ona zakonski skrbnik.

21. Prednik tužitelja je dobio unaprijed sastavljen ugovor, koji je sadržavao unaprijed ugovorne odredbe o kojima se nije pojedinačno pregovaralo, a tuženik nije dokazao da je potrošaču objasnio razloge i iznio točne i razumljive kriterije na temelju kojih prosječni potrošač može predvidjeti ekonomske posljedice koje za njega proizlaze iz spornih odredbi odnosno nije dokazao da je tužitelju dao dostatne informacije kako bi mogao donijeti informiranu odluku.

22. Ocjena ovoga suda je da postupanje tuženika u pogledu ugovaranja promjenjive kamatne stopa na temelju jednostrane odluke banke, nije bilo dopušteno, da je riječ o ugovornim odredbama o kojima se nije pojedinačno pregovaralo, što je suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokovalo znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja kao stranke ugovora, slijedom čega sud nalazi da je tužbeni zahtjev tužitelja kojim traže utvrđenje ništetnosti odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi (čl. 4. Ugovora) osnovan, odlučivši kao pod toč. I. izreke presude.

23. Obzirom da su stranke sklopile ugovor koji sadrži ništetne odredbe to se na sporni odnos stranaka primjenjuju odredbe Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023., 155/2023.; dalje u tekstu: ZOO) koje se odnose na ništetne ugovore tj. odredbe od čl. 322-329. ZOO-a. Prema čl. 323. st. 1. ZOO-a u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora.

24. Odredbom članka 1111. ZOO-a kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. Pod prijelazom imovine razumijeva se i stjecanje koristi izvršenom radnjom. Obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala. Prema članku 1115. istog zakona kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva.

25. Kako je na temelju naprijed navedenog utvrđeno da su odredbe ugovora o kreditu zaključenog između stranaka, kojim se korisnik kredita obvezao kreditoru vratiti iznos kredita u kojem se kamata i glavnica vežu uz valutu švicarski franak nepoštene, posljedica čega je ništetnost takvih odredbi pa tužitelju pripada pravo da mu tuženik vrati ono što je na temelju takvih ništetnih ugovornih odredbi naplatio i primio od tužitelja, ocjenjujući da je ništetnim odredbama tuženik tako naplaćeni novčani iznos stekao bez osnove u smislu članka 1111. ZOO-a.

26. Po ocjeni suda, izvršena konverzija kredita i sklopljeni sporazum ugovornih strana ne utječu na osnovanost tužbenog zahtjeva jer se niti odredbama zakona temeljem kojega je izvršena konverzija, a niti sklapanjem dodatka ugovoru o kreditu ne spominje način rješavanja ugovornih odredbi kojima je ugovorena promjena kamatne stope i valutne klauzule i posljedice tih odredbi koje su utvrđene ništetnim. Dakle, time se nije rješavalo pitanje preplaćenih anuiteta kredita zbog promjene kamatne stope i valutne klauzule za ovdje utuženo razdoblje.

27. Sud nalazi da tužitelj, iako je izvršena konverzija kredita, ima pravo utvrđivati ništetnost odredbi osnovnog ugovora o kreditu i sklapanjem dodatka osnovnom ugovoru i provođenjem konverzije ne gubi pravo na potraživanje stečenog bez osnove temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu u CHF.

28. Sud je pri tome imao u vidu i Odluku Europskog suda (C-452/2018) te činjenicu da tužitelj u trenutku sklapanja Aneksa ugovoru o kreditu nije mogao znati za ništetnost spornih odredbi, a koje su utvrđene tek Odlukom Trgovačkog suda br.P-1401/2012 potvrđenoj u odnosu na valutnu klauzulu odlukom Visokog trgovačkog suda broj PŽ-6632/2017 te potvrđenoj u odnosu na promjenjivu kamatnu stopu odlukom istog suda br. PŽ-7129/2013., a niti se tužitelj odrekao zaštite koju mu pruža direktiva vijeća br. 93/2013/EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima.

29. Osim toga, u odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine 102/15 koji je stupio na snagu 30. rujna 2015.) nije predviđeno i propisano da se sklapanjem dodatka osnovnom ugovoru o kreditu gubi pravo temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o kreditu koji je u potpunosti vrijedio i imao svoje pravne učinke do dana sklapanja dodatka ugovoru. Isto tako, iz samog dodatka osnovnom ugovoru o kreditu nigdje ne proizlazi da bi se korisnik kredita provođenjem konverzije odrekao prava koja mu pripadaju temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu. Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju imao je osnovni cilj otkloniti dužničku krizu zbog rasta tečaja CHF te je u tom smislu zakonom bilo predviđeno da banke moraju ponuditi sklapanje dodatka osnovnom ugovoru o kreditu, a potrošači mogu prihvatiti konverziju

u odgovarajući kredit sklopljen u EUR na način da se krediti vezani uz CHF konvertiraju u kredite denominirane u EUR i kredite denominirane u kunama s valutnom klauzulom u eurima (članak 19. a do članka 19. e ZIDZPK/15). Sklapanjem dodatka osnovnom ugovoru o kreditu izmijenjeni su samo uvjeti i način otplate kredita, a što potvrđuje i sama činjenica da se radilo o dodatku osnovnom ugovoru, a ne sklapanju sasvim novog ugovora i osnovni ugovor o kreditu vrijedio je od dana sklapanja pa do sklapanja dodatka osnovnom ugovoru o kreditu i imao je pravne posljedice te nema zapreke za utvrđenje nepoštenim i ništetnim odredbi osnovnog ugovora o kreditu. Sklapanjem dodatka osnovnom ugovoru stranke su utvrdile svoja prava i obveze ubuduće te retroaktivno od dana sklapanja osnovnog ugovora o kreditu, ali ničim nisu niti su mogle regulirati prava korisnika kredita u CHF temeljem ništetnih odredbi osnovnog ugovora za razdoblje do konverzije.

30. Visinu tužbenog zahtjeva sud je utvrdio temeljem nalaza i mišljenja knjigovodstveno-financijskog vještaka Borisa Belunjaka od 2. ožujka 2026. (list br.292-304) koji nalaz i mišljenje ocjenjuje stručnim i objektivnima, a na koji nalaz i mišljenje tužitelj nije imao primjedbe te je u skladu sa istim uredio tužbeni zahtjev, dok je tuženik imao primjedbe predlažući da vještak izradi dopunu nalaza i mišljenja primjenom kamatne stope koja je vrijedila na kunske kredite u trenutku zaključenja predmetnog ugovora o kreditu kao i da je vještak pogrešno prikazao manji iznos plaćenih razlika jer je za anuitete koji su plaćeni prije dospijeca koristio tečaj na dan dospijeca, a pravilno je trebao koristiti tečaj na dan plaćanja.

31. Očitujući se na navode tuženika, vještak je na glavnoj raspravi održanoj 1.4.2026. istakao da je na stranici 7 svoga nalaza odgovorio na pitanja tuženika, također je istakao da je na stranici 239 sudskog spisa uložen dokument tuženika kao kreditora pod nazivom obavijest o provedenoj konverziji u kojoj je vidljiv prikaz preplate po konverziji ali nije vidljivo i konkretno iskorištenje te preplate po pojedinim anuitetima u kasnijoj otplati kredita nakon konverzije, u otplati anuiteta u EUR.

32. Iz nalaza i mišljenja imenovanog vještaka proizlazi da razlike više plaćenih anuiteta u CHF preračunate u kune zbog promjena (i povećanja i smanjenja) redovne kamatne stope iznosi 3.802,45 EUR.

33. Slijedom navedenoga sud je, dakle, visinu tužbenog zahtjeva utvrdio temeljem nalaza i mišljenja vještaka Borisa Belunjaka, a iz kojeg nalaza i mišljenja proizlazi da izračun samo više plaćenih anuiteta po osnovi promjenjive kamatne stope iznosi 3.802,45 EUR koji iznos je dosudio tužiteljima, odlučivši kao pod točkom II izreke presude.

34. Prigovor zastare tuženika nije osnovan.

34.1. Naime, prema stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske (Rev-2245/17-2), pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare na temelju čl. 241. ZOO/05 te zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe (ovdje 14. lipnja 2014.) Rok zastare dakle počinje teći od 15. lipnja 2014. godine, a kako je predmetna tužba podnesena 12.6.2019. godine, to nije nastupila zastara potraživanja.

34.2. Neosnovan je prigovor zastare tuženika za preinačeni dio tužbenog zahtjeva. Prema zaključcima predsjednika građanskih odjela Županijskih sudova i građanskog odjela VSRH od 26.11.2021. broj Su IV-162/21 u predmetima po tužbama korisnika kredita u švicarskim francima dopuštena je preinaka tužbe nakon provedenog dokaza financijskim vještačenjem a prema pravnom shvaćaju građanskog odjela VSRH od 27.5.2024. broj Su –IV-123/2024-5, u slučaju kada je preinaka tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove (neprava preinaka), moguća i dopuštena (čl. 190. i 191. ZPP-a), zastara se prekida već podnošenjem tužbe u tom postupku, odnosno do prekida zastare ne dolazi tek u trenutku preinačenja tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva. Slijedom navedenoga neosnovan je dakle prigovor tuženika o nastupu zastare.

35. Sud nije prilikom utvrđivanja visine tužbenog zahtjeva uzeo u obzir potplaćene iznose jer tuženik nije istakao zahtjev u formi prijeboja ili protutužbe. Osim toga odredbom članka 323. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima određeno je da ugovaratelj koji je kriv za sklapanje ništetnog ugovora odgovoran je svom suugovaratelju za štetu koju trpi zbog ništetnosti ugovora ako ovaj nije znao ili prema okolnostima nije mogao znati za postojanje uzroka ništetnosti.

35.1. U ovom postupku utvrđeno je da tužitelj kao ugovorena strana ugovora o kreditu nije znao niti je mogao znati da su pojedine odredbe ugovora o kreditu ništete. Isto tako, plaćanjem anuiteta tužitelj nije ništa primio pa stoga ne postoji ni obveza vraćanja što znači da se u konkretnom slučaju ne bi mogao primijeniti niti članak 323. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima. Tuženik je sam diktirao ugovorne odredbe pa je na njemu da snosi posljedice uključivo i onda kad se te odredbe pozitivno odražavaju na potrošača jer potrošač u njihovu kreiranju nije sudjelovao i ne mogu mu se predbaciti. Obzirom na navedeno, tuženik kao trgovac koji je kriv za ugovaranje navedenih ništetnih odredbi , nema pravo od tužitelja kao potrošača zahtijevati bilo kakvu naknadu ni s osnove naknade štete koju je eventualno sam pretrpio zbog djelomične ništenosti ugovora a jer takvo pravo, a sve u smislu čl. 323. st. 2. ZOO-a, pripada samo onoj ugovornoj strani koja nije odgovorna za sklapanje ništetnog ugovora, a što je konkretno tužitelj a ne i tuženik koji je odgovoran za ugovaranje ništetnih odredbi ugovora.

36. Također je neosnovan prigovor tuženika vezano za tijek zakonske zatezne kamate, jer nije odlučno da li je isti nepošten stjecatelj od donošenja odluke u kolektivnom sporu, a obzirom da je prema čl. 323. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima, svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve što je primila na temelju takvog ugovora, tako da od primitka svakog anuiteta teku zakonske zatezne kamate.

37. Odluka o troškovima temelji se na članku 154. stavak 1. ZPP- a.

37.1. Sud je tužiteljima priznao na ime troškova parničnog postupka nagradu za sastav tužbe u iznosu od 200,00 EUR, nagradu za zastupanje na pripremnom ročištu od 29.10.2019. u iznosu od 200,00 EUR, nagradu za sastav podneska od 7.3.2026. (list 312) u iznosu od 200,00 EUR, nagradu za zastupanje na glavnoj raspravi od 5.5.2026. u iznosu od 200,00 EUR i nagradu za pristup ročištu radi objave odluke u iznosu od 100,00 EUR. Ukupno troškovi zastupanja s PDV om iznose 1.125,00 EUR. Troškovi vještačenja iznose 398,17 EUR, tako da je sud na ime troškova parničnog postupka dosudio tužiteljima iznos od 1.523,17 EUR.

38. Zbog izloženog odlučeno je kao u izreci presude.

Požega, 16. lipnja 2026.

S u d a c
Snježana Polgar

Pouka o pravu na žalbu :

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana računajući od dana objave iste. Žalba se podnosi u tri istovjetna primjerka ovom sudu, a o istoj odlučuje Županijski sud.

Dna:

1. Velimir Galić, odvjetnik u Požegi
2. Domagoj Petrinović, odvjetnik iz Zagreba

Broj zapisa: **9-30889-811a8**

Kontrolni broj: **07079-e243f-09e13**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Požegi** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.